

הקרבנות, בין אותם המביאים קרבן גשמי של בהמה שמצד העשיה, ובין אותם המביאים קרבן של מעשים טובים שממונים עליהם מלאכים מצד היצירה, ובין אותם המקרבים את קורבנם מצד הבריאה ששם שוכנת בחינה מהמלכות, ובין אותם המקריבים את קורבנם מצד האצילות שבו הוא סוד שם הוי"ה. **כֹּלֵא צִרְיָהּ לְקִרְבָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא** (דאורייתא דיליה) **בְּאַתְוּוֹן קְדִישֵׁין** כולם צריכים להקריבו אל הקב"ה בכדי לעורר ייחוד באותיות הוי"ה הקדושות. **וְאִיהוּ רָכִיב בְּאַרְבַּע חֲיוֹן דְּמִלְאָכִים** והנה הא"ס ע"י התלבשותו במלכות שבעולם הבריאה הוא רוכב על ארבע החיות של ד' מלאכי ארגמ"ן שביצירה. **וְאִיהוּ רָכִיב בְּאַרְבַּע יְסוּדִין, דְּמִנְהוֹן אֶתְבְּרִיאוֹ אַרְבַּע חֲיוֹן טְבַעִיִּים** וכן הוא רוכב על ד' יסודות ארמ"ע שבעשיה שמהם נבראו ארבע החיות הטבעיים שהם ד' יסודות ארמ"ע הגשמיים. **וְאִיהוּ הוּא דְּמִקְרַב מֵיָא בְּאַשָּׁא, וְרוּחָא בְּעַפְרָא** והגם שמצד טבעם יש פירוד ביניהם בכל זאת הא"ס מקרב את המים באש והרוח בעפר וע"י שהוא קושר את רוחניותם יש להם קיום בגשמיותם (רמ"ק). **הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו** וזהו מש"כ בפסוק 'עושה שלום במרומיו', דהיינו שהא"ס עושה שלום בין ד' יסודות ארמ"ע ומחבר אותם. **וְאִיהוּ הוּא מִקְרַב מִיכָאֵל דְּאִיהוּ מַיִם שְׁכָלִיִּים, עִם גְּבִרְיָאֵל. דְּהוּא אִשׁ שְׁכָלִי** וכן הא"ס מקרב בעולם היצירה את מיכאל שבחסד שהוא יסוד המים השכליים שביצירה, יחד עם גבריאל שבגבורה שהוא יסוד האש השכלי שביצירה. **וְאִיהוּ מִקְרַב אוֹרִיָּאֵל, דְּאִיהוּ אֲוִיר. דְּהֵיִינוּ רוּחַ שְׁכָלִי, עִם רְפָאֵל, דְּאִיהוּ אֶפֶר, דְּהֵיִינוּ עֶפֶר שְׁכָלִית** וכן הוא מקרב

הלימוד היומי

את אוריאל שבת"ת שהוא אותיות אויר אל והוא מצד יסוד הרוח השכלי שביצירה, יחד עם רפאל שבמלכות שיש בו אותיות אפר והוא יסוד העפר השכלי שביצירה [רכט]. **וְיִמְיָד וְאַסְתָּלֵק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִבִּינְיָהּ, לִית בְּהוֹן חִילָא** ומיד שמסלק מהם הקב"ה אין להם כח כלל כי כל קיומם הוא ע"י הא"ס המחיה אותם.

באותיות הוי"ה דאצילות אין בהם פירוד והפסק כלל

וְאִי תִימָא, הָא פְּתִיב בְּכָל קְרַבְנִין לִיהוּ"ה, וְאִי אֲמַרְנָא דְאִית פְּרוּדָא בְּאַתְוֹן ואם תאמר שהרי כתוב שאת

כל הקרבנות מקריבים אותם לשם הוי"ה בשלמותו, ואיך אמרנו שהחטא גורם פירוד בהוי"ה וע"י הקרבת הקרבן מייחדים את אותיות הוי"ה. **אֲלָא הָאִי אֲתִמָּר, בְּדִרְגִין דְּאֲתִבְרִיאוּ וְאֲתִקְרִיאוּ בְּשִׁמְיָהּ. וְלָא דְאִינוּן אִיהוּ מִפְּש** אלא מה שאמרנו שהחטא גורם פירוד הוא נאמר על המדרגות התחתונות של ב"ע שנבראו

ונקראו בשמות, ובאלו העולמות העוונות התחתונים גורמים פירוד. **הֲוָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה מג) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוֹדִי בְּרִאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עָשִׂיתִיו** וזהו מש"כ בפסוק כל הנקרא בשמי וגו', דהיינו ששם הוי"ה

מתפשט בכל אבי"ע כי שמי וכבודי הוא עולם האצילות ובראתיו הוא בבריאה ויצרתי הוא ביצירה ועשיתיו הוא בעשיה (דמשק אליעזר). **דְּאִית אֲתְוֹן דִּיהוּ"ה בְּאֲצִילוֹת, דְּלִית בְּהוֹן פְּרוּדָא וְהַפְסָקָה, דְּאִינוּן**

אור הרשב"י

[רכט] והנה מצינו שאפר נקרא עפר וכדאיתא מצינו אפר שקרוי עפר, שנאמר ולקחו לממא בחולין דף פח עמוד ב' ובית הלל אומרים: מעפר שריפת וגו'.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כְּמַבּוּעֵין לְגַבִּיּהוּ, דְּאֶשְׁקִיין לְאִילָנִין והנה באותיות הוי"ה דאצילות

אין בהם פירוד והפסק כלל כי הם כמעיינות לגבי ב"ע שהם משקים את האילנות שלהם

[רל]. **וּבְגִין אֵלֶיךָ דְּאֶתְבָּרִיא, אֲדַמִּיין י' לְרִישָׁא, ו' לְגוּפָא,**

ה' ה' לְעֶשֶׂר אֶצְבָּעָאן ובשביל אלו עולמות ב"ע שנבראו שבהם מתפשט שם

הוי"ה אז נדמים בהם כאילו מלובשים בהם אותיות הוי"ה בפירוד, כי האות י' הוא הראש

בסוד כח"ב, והאות ו' הוא בסוד הגוף שהוא ו"ק, ואותיות ה' ה' הוא כנגד ה"ח וה"ג, דהיינו

שבבי"ע יש בחינת ראש וגוף ודין ורחמים, אמנם באצילות הכל אחדות אחת בלא שום פירוד

ולכן לא שייך שם כינוי ראש וגוף וימין ושמאל אלא רק בלשון מושאל מהבי"ע בכדי לשַׁבֵּר

את האוּזן.

הקרב יומת. אך הזכות והחובה אשר מגיע באצילות ג"כ הנה הוא בענין הריבוי ומיעוט הגילויים דאור א"ס כי לעולם מתייחד אור א"ס ית"ש באצילות ולכך הוה האצילות לעולם אלהות גמור יחיד ומיוחד לעולם אלא בעת הזכות מתרבה ומתגדל הגילוי דאור א"ס שבה. וזהו ענין כל הברכות כולם. ובעת החוב מתמעט ח"ו. אבל לעולם הוה היחוד דא"ס באצי"ע עצום למאד והיא לעולם אלהות גמור בלי הפסק ופירוד כלל. וראיה לדבר מהחטא דעין הדעת שעכ"ז הנה נשאר האצילות אלהות גמור לעולם והוא יחיד ומיוחד כנודע וכמ"ש הרב בשער הצלם פ"א ובכ"מ. וכן היה גם בחטא העגל ואחר שנשברו הלוחות. וזהו שאמר הוזה"ק דענינינו. דהא לית תמן פרודא לעילא.

[רל] וביאר הלשם שבו ואחלמה – בחלק ב – דרוש ד' ענף כב סימן ה' וז"ל: כי האמת הוא שבאצילות עצמו אינו מגיע שם שום חטא כלל לעשות שם פירוד ח"ו וכמ"ש ברע"מ פינחס רכ"ה א' כי באצילות לית בהון פרודא והפסקה כו' לא מטי ביה חובין כו' ע"ש ומה שמשמע באיזה מקומות כי גם באצילות מגיע פגם והוא בפ' ויצא קנ"ט ב' שאמרו שם שכינתא לעילא שכינתא לתתא ובזמנא דישראל בגלותא שלא אתתקנת לתתא הכי נמי לא אתתקנת לעילא ע"ש ובפ' בלק קפ"ה ב'. אם עונות תשמר יח. אם חובין סניאו עד דסלקין לעילא לגבי אבא ואימא כו' והרי לנו דמטי חובין גם בהג"ר דאצילות אך הענין הוא כי נגיעת הרע. הנה זה לא מטי באצילות כלל וכלל ח"ו כי שם נאמר לא יגורך רע והור

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

באצילות לא מגיע הפגם מהעוונות ואין בו פירוד כלל

אָבֵל עֲלֹת הָעֹלֹת עַל כָּלָא, דְּאַתְקָרִי יְהוָה, אֶתְמַר
בֵּיהּ, (ישעיה מ) וְאֵל מִי תִדְמִיוֹנִי וְאַשּׁוּהָ יֹאמַר
 קְדוֹשׁ. (ישעיה מ) וְאֵל מִי תִדְמִיוֹן אֵל וְמָה דְמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ.
 (מלאכי ג) **אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי** אבל על הא"ס שהוא סיבת הסיבות השולט
 על הכל שהוא נקרא הוי"ה ע"י התלבשותו באצילות נאמר בו 'ואל מי תדמיוני ואשוה' יאמר
 קדוש', וכן נאמר בו 'ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו', וכן נאמר בו עוד 'אני ה' לא
 שנית'. **לֹא מָטִי בֵּיהּ חֹבִין לְאַפְרָשָׁא אֲתוּוֹי, י' מָה, ו'**
מָה, דְּלִית בֵּיהּ פְּרוּדָא כי בא"ס המתלבש באצילות לא מגיע הפגם
 מהעוונות הגורמים לפירוד בין אות י' לאות ה' ובין האות ו' לאות ה' מאחר שאין באצילות
 שום פירוד כלל. **וְעָלִיהָ אֶתְמַר**, (תהלים ה) **לֹא יִגּוֹרֵךְ רָע** כי עליו נאמר
 'לא יגורך רע' מאחר שאין בו שום אחיזה לחיצונים. **אִיהוּ שְׁלִיט עַל כָּלָא,**
וְלִית מֶאֵן דִּשְׁלִיט בֵּיהּ. אִיהוּ תַפִּיס בְּכָלָא, וְלִית מֶאֵן
דִּתַּפִּיס בֵּיהּ כי הוא שולט על כולם ואין מי שישלוט בו, והוא תופס את הכל ואין
 מי שתופס ומשיג בו כלל, כי הגם שהוא יורד אליהם לקושרם הם אינם תופסים ומשיגים בו
 כלל (רמ"ק). **וְאִיהוּ לֹא אֶתְקָרִי יְהוָה, וּבְכָל שְׁמָהּ, אֶלָּא**
בְּאַתְפְּשׁוּת נְהוּרִיהָ עֲלִיָּהּ והנה הוא לא נקרא בשם הוי"ה ובשאר כל
 השמות והכינויים אלא רק בהתפשטות אורו עליהם ע"י שהוא מתלבש באצילות. **וְכֹד**
אֶסְתַּלִּיק מִנֵּיהּ, לִית לִיהּ מְגַרְמִיהָ שֵׁם כָּלָל מְנַהוּן.